

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXVI Blg. 8
Abril 21, 2005
www.philippinerevolution.org

Editorial

Sahod, itaas!

Wasto at lalong nagiging kagyat ang panawagang dagdagan ang sahod ng mga manggagawa at sweldo ng mga kawani sa harap ng papatinding pang-aapi at pagpapahirap ng rehimeng US-Arroyo. Hindi na ito kailangang palawigin pa laluna sa mga manggagawang araw-araw na

nagtataguyod sa kanilang pamilya sa gitna ng matinding kahirapan. Sa darating na Mayo Uno, marapat lamang na muli itong itambol sa buong bansa, kasabay ng panawagang patalsikin na ang reaksyunaryong rehimen.

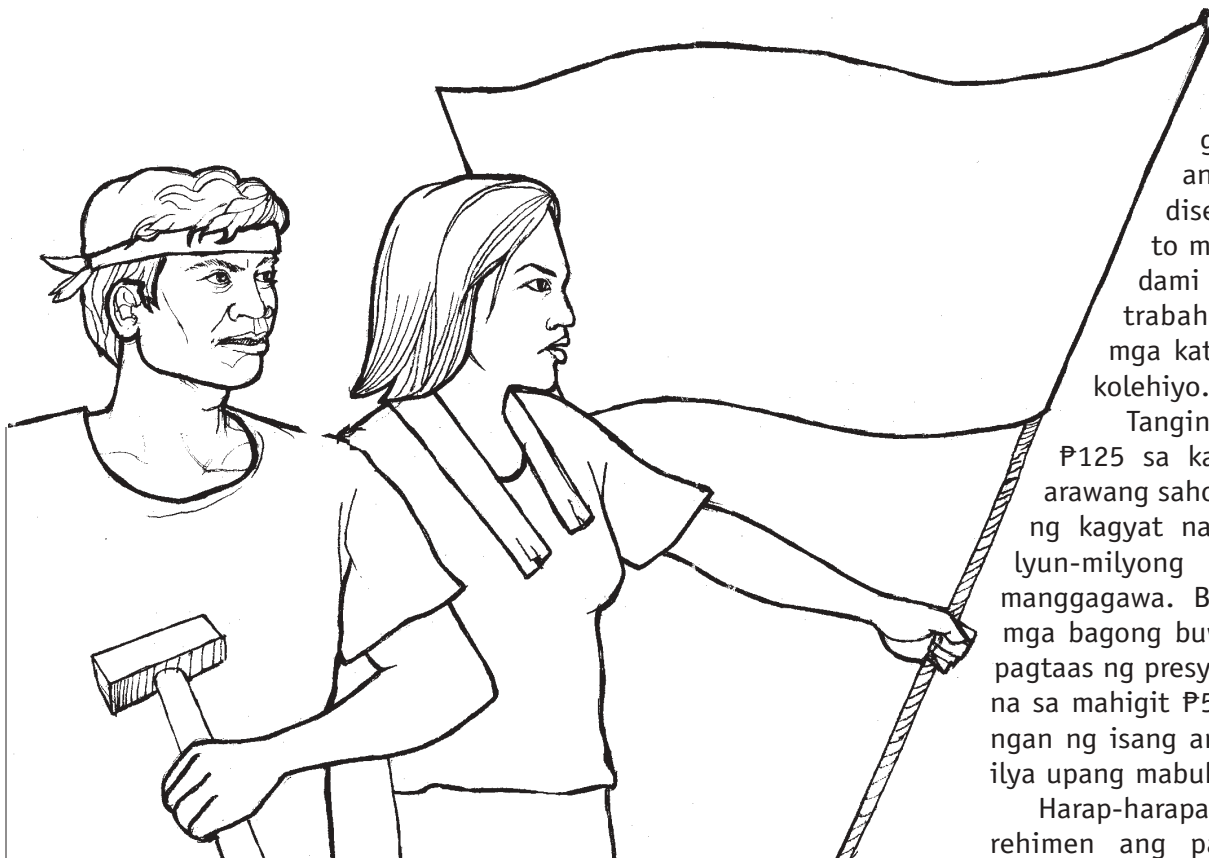
Paano pa man duktorin ng gubyerno ang mga estadistika, hin-

di nito maikakaila ang naghuhumi-yaw na pangangailangan para sa dagdag na sahod. Bago pa man aminin ng rehimen na dumoble ang tantos ng implasyon nitong Marso kumpara noong nakaraang taon, malaon nang nagdurusa ang mamamayan sa pagsirit ng presyo ng mga pangunahing serbisyo at bili-

hin. Bagu-baguhin man ng pinakamasusugid na alagad ng rehimen ang depinisyon ng disempleyo, hindi nito maitatago ang pagdami ng mga walang trabaho, kabilang ang mga katatapos lamang sa kolehiyo.

Tanging ang dagdag na P125 sa kasalukuyang P250 arawang sahod ang magbibigay ng kagyat na ginhawa sa milyon-milyong pamilya ng mga manggagawa. Bago pa man ang mga bagong buwis at lingguhang pagtaas ng presyo ng langis, aabot na sa mahigit P500 ang kinakailangan ng isang anim-kataong pamilya upang mabuhay nang disente.

Harap-harapang kinukutya ng rehimen ang paglaban ng mga

Mga tampok sa isyung ito...

Dumarami ang kaaway ng rehimen

PAHINA 3

Taktikal na opensiba sa Samar

PAHINA 5

Rehimeng US-Arroyo: Pinakamalaking bugaw sa Pilipinas

PAHINA 8

manggagawa hindi lamang sa patuloy na pagtangi nitong itaas ang sahod kundi pati sa pamamagitan ng pagpapahintulot sa tuluy-tuloy na pagtaas ng mga presyo ng bilihin at serbisyo. Labis-labis ang galit ng mga manggagawa sa rehimeng Arroyo nang igiit nitong aprubahan muna ang mga dagdag na buwis bago pag-isipan ang pagtataas ng sahod. Hindi pa man sumasayad sa kamay ng mga manggagawa ang sahod ay binabawi na ito ng reaksyunaryong guberno at mga monopolyong kumpanya!

Gayundin, magkakaroon lamang diumano ng sapat na dahilan para itaas ang sahod kung tataas ang pamasahang sa mga pampublikong sasakyan. Ginagawang pain ng rehimen ang posibleng pagpapataas ng pamasahang upang wasakin ang pagkakaisa ng sektor ng transportasyon at malawak na hanay ng mamamayan, kabilang na ang mga manggagawa, laban sa Oil Deregulation Law at iba pang batas at patakarang nagpapahirap sa mamamayan. Sa pamamagitan nito, inaasahan ng rehimeng Arroyo na magbubulag-bulagan na lang ang mga manggagawa sa arbitraryong pagtataas ng mga kumpanya ng langis sa presyo ng mga produktong petrolyo.

Marapat na ipamalas sa rehimen ang aktwal na lakas ng organisadong pagkilos ng mga manggagawa at mamamayan upang tigilan na nito ang pagmamaliit sa pakikibaka para sa dagdag na sahod.

Pambansang tigil-pasada, matagumpay na nailunsad

Matagumpay na nailunsad nitong Abril 18 ang isang pambansang tigil-pasada sa iba't ibang lunsod at bayan para igiit ang pagbabasura sa Oil Deregulation Law at pagtigil sa walang rendang pagtataas sa presyo ng mga produktong petrolyo. Bahagi ito ng serye ng mga pagkilos na inilulunsad bilang preparasyon sa paggunita sa Araw ng Paggawa nitong taon. Buo itong sinuportahan ng mga manggagawa sa sektor ng industriya at serbisyo.

Ang welga sa transportasyon ay inilunsad ng Pagkakaisa ng mga Samahan ng Tsuper at Opereytor Nationwide (PISTON), Federation of Jeepney Operators and Drivers Associations of the Philippines (FEJODAP), Philippine Confederation of Drivers and Operators-Alliance of Concerned Transport Organizations (PCDO-ACTO), Alliance of Transport Operators and Drivers Associations of the Philippines (ALTODAP) at ng Integrated Metro Bus Operators Associations (IMBOA).

Ayon sa mga panimulang ulat, naparalisa ang 85-90% ng transportasyon sa Metro Manila, partikular sa Quezon City, Caloocan, Malabon, Navotas, Pasay, Marikina, Taguig, Pasig at San Juan.

Sa Bulacan, 100% paralisado ang transportasyon sa Malolos samantalang 90% naman ang paralisis sa Guiguinto, Balagtas at Meycauayan.

Sa Southern Tagalog, 75% ng mga ruta ng transportasyon sa

Taon XXXVI Blg. 7 Abril 21, 2005

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:

www.philippinerevolution.org

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com

Nilalaman

Editorial	1
Pambansang tigil-pasada, tagumpay	2
Dumarami ang kaaway ng rehimen	3
Pandarahas sa progresibong pwersa	4
Daan-daan, nagbakwit sa Samar	4
Taktikal na opensiba sa Samar	5
Mga pagsulong ng BHB sa Mindanao	5
Sayaw sa bubog	6
Sino si Pedro Tejino?	7
Prostitusyon sa Pilipinas	8
CARP, inutil	9
Maniobra ng US laban sa Cuba	10
Balita	11

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

Biñan, Sta. Rosa, San Pedro, San Pablo at Los Baños sa Laguna ang naparalisa.

Sa Bicol, 98% ng mga pampublikong sasakyan sa Sorsogon at Camarines Sur ang hindi pumasada at 90% sa Albay.

Sa Cagayan de Oro, aabot sa 98% ng transportasyon, laluna ng mga *habal-habal* (motor-siklo) ang naparalisa sa welgang pinangunahan ng Solidarity Transport Alliance at ng Transport Federation.

Sa Davao City at mga karatig-prubinsya, nagsara ang mga upisina ng guberno nang magtagumpay ang Transport in Southern Mindanao for Solidarity, Independence and Nationalism (Transmission-Piston) na paralisahin ang 98% ng transportasyon.

Samantala, buong kapal ng mukha na binalewala ng mga kumpanya ng langis ang malawakang kahilingan ng mamamayan na itigil na ang linggu-linggong pagtataas sa presyo ng mga produktong petrolyo. Itinaas nila ang presyo ng gasolina, *diesel*, gaas at LPG nang 75 sentimo sa mismong araw ng pambansang welga sa transportasyon. Ayon sa kanila, itutuloy-tuloy pa rin nila ang lingguhang pagtataas hangga't hindi nila nababawi ang halos ₱2 sa bawat litro ng *diesel* at mahigit ₱3 sa gasolina. Nagbabala naman ang PISTON na ipagpapatuloy nito ang mga kilos-protesta hangga't hindi nairorolbak ang presyo ng langis at naibabasura ang Oil Deregulation Law.

Sa kaugnay na balita, naglunsad ng *camp-out* ang mga myembro ng Kilusang Mayo Uno at mga kapatid nitong organisasyon mula sa Central Luzon at Southern Tagalog sa harap ng kongreso mula Abril 11 hanggang 13. Iginigiit nila sa mga myembro ng kongreso ang kagyat na pagpasa ng panukalang dagdagan ng ₱125 ang arawang sahod ng lahat ng mga manggagawa. Ayon sa KMU, marapat lamang na ipasa na ang House Bill 345 na ilang taon nang hinaharang sa kongreso.

Kasabay nito, kinundena ng KMU ang patuloy na pagbabalewala ng Employers' Confederation of the Philippines (ECOP) sa makatarungang hinaing ng mga manggagawa. Sa halip, nagpapanukala ang ECOP ng pagrepaso ng Labor Code upang gawing ligal ang kontraktwalisasyon at pleksibilisasyon ng paggawa. Mariin nitong nilalabanan ang anumang panukala kaugnay sa pagtataas ng sahod at pagtitiyak ng mga karapatan ng mga manggagawa.

Dumarami ang kaaway ng rehimeng US-Arroyo

Ang dokumentong "Knowing The Enemy" (o "Pagkilala sa Kaaway") na aktibong pinalalaganap ng Armed Forces of the Philippines (AFP) sa lahat ng yunit ng militar ay bahagi ng kampanya ng panunupil sa mga organisasyong nagtataguyod sa interes ng mamamayan.

Katulad ni Marcos noon, ginagamit ngayon ng rehimeng US-Arroyo ang taktika ng "*red-baiting*" o pag-akusa sa mga organisasyon na umano'y prente o katuwang ng Partido Komunista ng Pilipinas at Bagong Hukbong Bayan (BHB) upang bigyang-katwiran ang paggamit ng karahasan laban sa mga ito, alinsunod sa doktrina ng "digma laban sa terorismo". Bahagi ito ng engrandeng plano ni Gloria Arroyo at ng imperyalismong US na ipataw ang batas militar sa buong bansa. Nakatutok dito ngayon si Angelo Reyes, pangunahing tulay ng CIA sa reaksyunaryong rehimen at ang mga espesyal na pwersa ng AFP.

Partikular na target ng "Knowing the Enemy" ang mga organisasyong aktibong naglalantad at lumalaban sa korapsyon, pagkatuta at panunupil ng rehimeng Arroyo. Ayon sa dokumento, kinokontrol diumano ng PKP ang Bayan, Bayan Muna, Kilusang Mayo Uno, Kilusang Magbubukid ng Pilipinas, Courage, Gabriela, Anakbayan, National Union of Journalists of the Philippines at iba pa.

Sa harap ng malawak na pagbatikos dito, kaliwa't kanang palusot ang ginawa ng matataas na upisyal ng AFP. Nagharap ito ng dinuktor na bersyon sa midya noong Abril 8. May mga organisasyong hindi na pinangalanan at sa halip na sabihing "kinokontrol" ng PKP ang mga progresibong organisasyon, "iniimpluwensyahan" lamang daw ang mga ito ng Partido. Gayunpaman, hindi mapagtataktan ng lahat ng buladas ng matataas na upisyal ng rehimen at ng AFP ang patuloy na pagturing ng buong AFP sa naturang mga organisasyon bilang

"kaaway ng estado".

Katunayan, hindi nag-aatubili ang mga lokal na upisyal ng AFP sa antas rehiyon at prubinsya sa kanilang kampa-nya laban sa mga myembro ng naturang mga organisasyon. Sa Negros, nagsabit ang militar ng mga istrimer kung saan pilit na iniuugnay ang pangalan ng mga organisasyong masa sa PKP at sa BHB. Sa Eastern Visayas ngayon, kung saan pinakamasinsin ang pinakahuling mga kaso ng pag-patay, pinalalaganap ng AFP ang mga islogang nagsasabing kaanib ng BHB ang mga myembro ng Bayan Muna. **AB**

Pandarahas sa mga progresibong pwersa, nagpapatuloy

Wala pa ring humpay ang pandarahas sa mga lider, aktibista at tagasuporta ng mga demokratikong organisasyong masa. Nitong ikalawang linggo ng Abril, isang lider ng unyon at isang tagasuporta ng Bayan Muna (BM) ang pinaslang habang isa pang upisyal ng BM ang tinangkang patayin sa Visayas. Dalawa sa mga biktima ay mula sa Eastern Visayas at tinarget ng mga elemento ng 8th ID sa ilalim ni Maj. Gen. Jovito Palparan.

Pinatay nitong Abril 15 sa Barangay San Vicente, Mahaplag, Leyte si Alfredo Davis, 45, tagasuporta ng Bayan Muna. Nakasakay si Davis at kanyang asawang si Imelda sa kanilang *multicab* nang pagbabarilin sila ng dalawang lalaking nakamotorsiklo. Nasugatan din sa atake ang asawa ni Davis.

Bago ito, 22 bala ang pumatay kay Edwin Bargamento, 46, awditor at myembro ng Regional Executive Committee ng National Federation of Sugar Workers (NFSW). Pinagbabaril si Bargamento sa Barangay Tortosa, Manapla, Negros Occidental nitong Abril 13 ng mga pinaghihi-nalaang elemento ng RPA-ABB. Kagagaling lamang ni Bargamento sa pakikipagpulong sa mga kasamahan niya sa NFSW at dumalo sa isang piket para igiit ang P125 umen-to sa minimum na arawang sahod sa Bacolod City

Malubha namang nasugatan si Alden "Boy" Ambida, *provincial coordinator* ng Bayan Muna sa Eastern Samar nang pagbabarilin siya nitong Abril 9 sa Borongan, Eastern Samar ng dalawang lalaking sakay ng motorsiklo.

Mula noong 2001, aabot na sa 70 upisyal at kasapi ng mga progresibong organisasyon ang pinatay samantalang 14 naman ang nawawala. Ngayong taon lamang, aabot na sa 37 ang pinatay.

Kabilang sa mga namatay kalaunan si Aileen Caparro, asawa ni Fr. Allan Caparro ng Promotion of Church People's Response-Eastern Visayas na pinagbabaril sa Abuyog, Leyte noong Pebrero 27; at sina Carlos Barsolaso, 38 at Charlie Gabriel, 24, mga kasama ni Fr. William Tadena na pinag-babaril din noong Marso 13 sa La Paz, Tarlac. **AB**

Daan-daang residente, namakwit sa Samar

Daan-daang residente ng limang barangay ng San Jorge, Samar ang napilitang lumikas mula sa kanilang mga tahanan mula nang paigtingin ng mga ele-mento ng 34th IB ang mga pang-aabuso nito noong Marso. Ang mga nagsilikas ay mula sa mga barangay ng Sinit-an, Guadalupe, Hernandez, Bay-ang at Bungliw, na may kabuuang populasyong 776 katao. Ayon sa salaysay ng mga residente, matapos ang isang matagumpay na ambus ng mga Pulang mandirig-ma ng Arnulfo Ortiz Command ng BHB sa mga tropa ng 34th IB noong Marso 3, nag-ibayo na ang pandarahas ng militar sa mga tagabaryo.

Isang mag-asawang magsasakang nakatira malapit sa pinag-ambusan ang napatay nang sunugin ng militar ang kanilang bahay ilang araw matapos ang pananambang. Pinaratangan sila ng militar na may kinalaman sa ambus.

Noon namang Marso 9, pinatay ng mga pinaghihinalaang militar si Benito "Bening" Mabini, kapitan ng Barangay Sinit-an na kaha-halili lamang sa dating punong barangay na si Rolando Mabini, na pinaslang din bago ito.

Mula noon ay nagsimula nang magsibakwit ang mga residente. Ayon sa resulta ng *fact-find-ing mission* na inilunsad ng Sangguniang Bayan ng San Jorge at iba pang upisyal ng munisipali-dad noong Abril 7, okupado na ng militar ang mga bahay ng ilan sa mga pamilyang nagsilikas mula sa Barangay Sinit-an. Sa Barangay Bungliw, binantaan ng 34th IB ang mga residente na susunugin ang kanilang baryo kung hindi nila ituturo kung nasaan ang BHB at sampung sibilyan sa kanilang barangay ang isasalbeyds sa bawat sundalong napapatay. Sa Barangay Guadalupe at Hernandez, inireklamo ng mga taumbaryo ang mga pang-aabusong militar ng 34th IB tulad ng di pagbabayad ng mga binibili sa tindahan, di pagbabalik ng mga hiniram na gamit sa bahay, pag-uutos sa kababaihang umakyat ng puno ng niyog at pagbabawal sa mga tagabaryo na matulog sa kanilang malalayong sakahan. Pinipilit din ang taumbaryong dumalo sa mga pulong na tinatawag ng militar kahit mayroon silang mga gawain, at kung hindi'y paratanganan silang myembro ng BHB. **AB**

6 na armas nasamsam, 6 na sundalo napatay sa ambus sa Samar

Isang M60, isang M203, dalawang M14 at dalawang M16 ang nasamsam ng mga Pulang mandirigma ng Arnulfo Ortiz Command ng BHB nang lipulin nila ang isang anim-kataong tim mula sa 62nd IB sa isang ambus sa pagitan ng Barangay Canilungan at Barangay Hindang sa Calbiga, Samar nitong Abril 8. Pabalik ang mga sundalo sa kanilang kampo matapos dumalo sa pista sa baryo sa kalagitnaan ng kanilang operasyong militar. Kabilang sa mga napatay si Lt. Williamson Tan, ang lider ng tim.

Dadawalang linggo pa lamang ang 62nd IB sa Samar nang maganap ang ambus. ito. Mahaba ang rekord nito ng mga pang-aabuso sa mamamayan noong nakatalaga pa ito sa Eastern Samar. Noong Pebrero 2004 ay pinalayas ng nagngangalit na mamamayan sa Barangay Tagaslian, Maydulong, Eastern Samar ang isang abusadong yunit ng 62nd IB matapos itong magbase nang apat na buwan sa naturang baryo. Kabilang sa ginawa nilang perwisyo sa mamamayan ang pananakot, paghahamon ng away,

walang patumanggang pamamari at ang madalas na paglasing at pagsusugal na nakasisira sa kapayaan at kaayusan sa baryo.

Samantala, mabangis na atake sa mga sibilyan ang naging tugon ng militar sa ambus. Dalawang magsasaka ang pinaslang ng kaaway bilang ganti sa pananamang. Sinunog din ang isang bahay at iligal na ikinulong at hinaras ang tatlong magsasaka. Trenta hanggang animnapung porsyento (30-60%) na ng mga residente sa dalawang baryo ng Calbiga ang

sapilitang namakwit dahil sa pandarahas ng militar.

Ayon sa National Democratic Front sa Eastern Visayas, kaiba sa BHB na umaatake lamang sa mga lehitimong target sa mga taktikal na opensiba nito, ang reaksyunaryong militar ay matingkad na lumalabag sa karapatang-tao at pandaigdigang makataong batas sa sadya at paulit-ulit nitong pang-aatake sa mga sibilyan at kanilang mga komunidad. AB

BHB sa Mindanao, umani ng ibayong tagumpay

Umani ng ibayong tagumpay ang Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Mindanao noong 2004 sa pagsusulong ng matagalang digmang bayan. Ayon sa pahayag ng Komisyon sa Mindanao ng Partido Komunista ng Pilipinas sa ika-36 na anibersaryo ng BHB, mula sa 93 aksyong militar na nailunsad noong 2003, nakapaglunsad ang BHB sa isla ng 116 na aksyong militar at nakasamsam ng maraming malalakas na armas nitong 2004. Nabawasan din nang husto ang mga depensiba, anang Komisyon. Subalit kahit sa mga depensibong aksyon, nagpamalas pa rin ng katapangan at kahusayang militar ang mga

Pulang kumander at mandirigma at sa maraming pagkakataon ay naagaw nila ang inisyatiba mula sa mga tropang militar.

Libu-libo pa rin ang kasapiang ng BHB sa Mindanao na organisado sa mga pormasyong platoon at iskward, ayon sa Komisyon. Kabilang dito ang daan-daang narekrut noong isang taon.

Mantinido rin ng BHB ang 38 larangang gerilya sa buong isla na sumasaklaw sa 19 na probinsya, mahigit 200 bayan at lunsod at mahigit 2,000 baryo. Nakatayo sa mga larangang gerilyang ito ang iba't ibang organisasyong masa ng mga magsasaka, kababaihan, kabataan, lumad at mga Moro.

Umaabot na sa mahigit 500,000 ang rebolusyonaryong baseng masa sa Mindanao, na mas malaki kaysa noong 2003. Libu-libong mamamayan ang nakatamo ng mga benepisyo mula sa mga antipyudal na pakikibaka at mga serbisyong hatid ng mga yunit gerilya ng BHB tulad ng libreng pangangalagang medikal at mga programa sa literasiya.

Sa kabilang banda, mantinido pa rin ang mapagkaibigang relasyon ng BHB sa marami-raming elemento ng CAFGU, AFP at PNP na sumisimpatya sa mga rebolusyonaryong mithiin at lihim na nagbibigay ng suporta sa rebolusyonaryong kilusan. AB

Bello, tagapagtanggol ni Arroyo

Mula noong Marso, kinukundena ng Partido Komunista ng Pilipinas ang serye ng mga asasinasyong pulitikal at teroristang atake ng rehimeng US-Arroyo laban sa mga aktibista at lider ng mga organisasyong masa na kabilang sa mga pwersang pinakapuspusan sa paglaban sa korapsyon ng rehimen, mga mapang-aping patakaran sa ekonomya at pagpapakapapet sa gubyernong US.

Kasunod nito ay ipinaliwanag ng PKP kung papaano dumudugtong at nagsisilbi ang kampanyang paninira ni Walden Bello sa PKP at sa mga progresibong organisasyong makamasa sa pinaigting na pasistang kampanya ng rehimen mula nitong unang kwarto ng 2005.

Ang mga pahayag ni Bello noong Disyembre 2004 at ang "Knowing the Enemy" na *briefing paper* ng Armed Forces of the Philippines, na kapwa tumukoy sa mga organisasyong tulad ng Bayan Muna, Kilusang Mayo Uno at Kilusang Magbubukid ng Pilipinas ay may iisang layunin. Kapwa nila iniuugnay ang mga organisasyong ito sa rebolusyonaryong armadong kilusan upang bigyang-katwiran ang kanilang pagiging target ng mga pasistang atake at ang paggamit ng armadong pwersa laban sa kanilang mga lider at myembro.

Sa pangambang lalong mahiwalay dahil sa kanilang mga atake sa ligal na demokratikong kilusan, naglabas nito lamang ng lubhang nahuhuling pahayag si Bello at ang Akbayan ukol sa serye ng mga asasinasyong pulitikal.

Subalit sa paglalabas ng mga pahayag na ito, lalo lamang

nilang inilantad ang sarili bilang mga tagasunod ng rehimeng Arroyo at ng mga pasistang atake nito laban sa mga aktibista at lider ng mga makamayang organisasyon.

Hindi maitatatwa ni Bello at ng Akbayan na mga pwersang militar at paramilitar ng rehimeng Arroyo ang may kagagawan ng mga pagpatay. Subalit sa harap nito'y bahagyang pinuna lamang nila ang rehimeng Arroyo sa kabiguan nitong maglabas ng "malinaw na pagbatikos" at "kawalan ng hakbanging pigilan ang mga pagpatay."

Wala silang ginawa kundi ang mahinahong hilingin sa gubyernong Arroyo na gamitin nito ang "mga batas sa karapatang-tao, malawak na rekursong at lambat nito ng paniktik" upang lutasin ang mga kaso ng pagpatay.

Pinalalabo nila ang isyu at itinatago ang katotohanang ang rehimeng Arroyo ang nasa likod ng marahas at sistematikong kampanya ng panunupil sa mga makamayang organisasyon.

Bahagyang pinagsasabihan lamang ni Bello at ng Akbayan ang rehimeng Arroyo na ito'y "mananagot sa malalalang paglabag sa karapatang-tao" kung "hindi nito papansinin ang mga pagpatay". Sa ganitong paraan, pinagtatakpan nila ang katotohanang ang rehimeng Arroyo at ang mga armadong tauhan nito sa AFP ang nag-endorso at aktwal na nagsasagawa ng sunud-sunod na pagpatay sa mga aktibista na kanilang itinuturing na mga "kaaway ng estado" at target ng "anti-teroristang digma".

Sa isang panig, sinasabi nilang kinukundena nila ang mga asasinasyon. Pero sa kabilang panig, lumuluhod sila sa nagsasagawa ng mga asasinasyong ito at hinihiling na "bigyan ng pisikal na seguridad ang kanyang mamamayan." Walang ibang layunin si Bello at ang Akbayan kundi ang lituhin ang mamamayan at pahupain ang kanilang nag-uumpaw na galit sa

mga pasistang atake ng rehimeng Arroyo sa lumalabang mamamayan.

Ipinakikita ng mga pahayag na ito ni Bello, na kung tutuusi'y pagdepensa sa rehimeng Arroyo, ang tunay na layunin ng kanilang mga atake laban sa PKP at mga progresibong organisasyon na pinaigting mula noong Disyembre. Mula noon, katuwang ng internasyunal na lambat ng mga Trotskyista at mga NGO na pino-pondohan ng imperyalismo, isang pandaigdigang kampanya ang pinangunahan ni Bello at ng Akbayan upang siraan ang PKP bilang "pasista" at obligahin ang

mga maka-masang organisasyong progresibo na tinuran nilang "katuwang ng PKP" na kundenahin ang PKP at ang Bagong Hukbong Bayan.

Akala ni Bello at mga kasapangkat niya sa paglulunsad ng internasyunal na kampanyang saywar na ito, na magagawa nilang hadlangan ang mga progresibong pwersa sa pagbatikos sa mga teroristang atake ng AFP, ng PNP at iba pang armadong tauhan ng gubyernong Arroyo.

Kapansin-pansin na sa kabila ng pagpapanggap nilang "Kaliwa", si Bello, ang Akbayan at iba pang kontra-rebolusyonaryong grupo ay

hindi isinama sa listahan ng AFP ng mga "kaaway ng estado" sa dokumentong "Knowing the Enemy" (tikom-bibig din si Bello at ang Akbayan tungkol sa dokumento).

Malinaw na hindi sila banta sa mga nasa kapangyarihan at pinatutunayan nilang sila'y maaamang mamamayan ng naghaharing mapang-api at mapagsamantalang sistema. Ang kanilang tusong tangkang puksain ang mga rebolusyonaryo at progresibong pwersa ay naglalantad sa kanila bilang dili iba kundi mga repormistang sumisipsip sa naghaharing reaksyunaryong sistema. **AB**

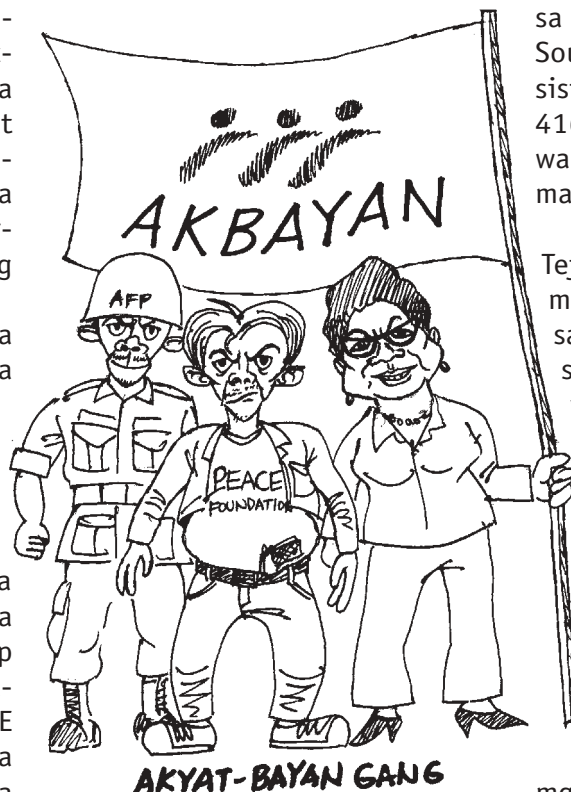
Sino si Pedro Tejino?

Noong isang taon pa nagkakanlong sa mga upisina ng Akbayan at Peace Foundation, Inc. sa Kamaynilaan sina Pedro Tejino at ilan niyang kasamahan. Ipinagkakalat ng Akbayan na ang mga taong ito ay kanilang lider-magsasakang tinutugis ng Bagong Hukbong Bayan.

Sino ba si Pedro Tejino? Isa ba siyang tunay na lider magsasaka katulad ng sinasabi ng Akbayan?

Ang totoo, si Pedro Tejino ay regular na armadong elemento at lider ng isang grupong paramilitar sa San Narciso, Quezon. Ang grupong paramilitar na ito ay nasa ilalim ng 74th IB na nakabase sa Catanauan, Quezon. Nagpapanggap itong isang "asosasyong magsasaka" na nakadikit sa Akbayan-PEACE Foundation Inc. Sangkot ito sa pangangamkam ng lupa at mga gawaing kriminal at anti-sosyal kabilang ang pangangalabaw.

Ang armadong grupo ni Pedro Tejino ang nasa likod ng pagpatay noong Abril 2004 kay Paulo Tejino, mismong kapatid ni Pedro. Si Paulo Tejino ay pinatalsik ng grupo ni Pe-

dro dahil mahigpit niyang tinutulan ang mga gawain ng "asosasyon".

Naghahasik ng karahasan ang armadong grupo ni Tejino laban sa mga magsasakang nakikibaka para

sa tunay na reporma sa lupa sa Far South Quezon. Bahagi sila ng pasistang kampanya ng 74th IB at 416th PNP Mobile Group para wasakin ang mga organisasyong masa ng mga magsasaka.

Binabantaan ng grupo ni Pedro Tejino ang mga magsasakang kumikilos para sa tunay na reporma sa lupa. Inoobliga silang sumapi sa grupong nakakabit sa repormistang Akbayan-Peace Foundation, Inc. na sumusuporta sa huwad na Comprehensive Agrarian Reform Program (CARP) ng reaksyunaryong gubyerno.

Malaki ang galit ng masang magsasaka laban kay Pedro Tejino. Ang katawa-tawa pangangkin ng Akbayan kay Pedro Tejino bilang isa sa kanilang mga lider ay lalo lamang naglalanatad sa kanilang gawaing anti-magsasaka at anti-mamamayan. Nalalantad din ang kanilang pakikipagsabwatan sa mga armadong grupong paramilitar na katuwang ng AFP sa kontra-rebolusyonaryong digma. **AB**

Rehimeng US-Arroyo: Pinakamalaking bugaw sa Pilipinas

Ang rehimeng US-Arroyo ang pinakamalaking sanhi ng paglala ng prostitusyon sa Pilipinas. Ang mga patakaran nitong nagbubunsod ng matinding paghihikahos ang nagsasadlak sa paparaming kababaihan, mga bata at maging kalalakihan sa prostitusyon.

Muling tumambad sa publiko ang pagiging talamak ng prostitusyon nang ilabas ng United Nations Childrens Fund (Unicef) ang kagimbal-gimbal na estadistika na ito na ang ikaapat na pinakamalaking pinagkakakitaan sa Pilipinas. Noong 1997, ayon sa GABRIELA, mayroong 300,000 prostityut sa Pilipinas. Di pa kasama rito ang mga pana-panahong nagpuputa, mga *entertainer* sa ibayong dagat at mga biktima ng *sex trafficking* papunta sa ibang bansa. Noong 1998, umabot na sa 400,000 ang bilang nila. Katunayan, noong taong iyon ay katumbas ng bilang ng mga manggagawa sa sektor ng pagmamamukpura sa bansa ang dami ng mga prostityut sa Pilipinas. Sa gayong tantos ng pagdami, di malayong aabot na sa isang milyon o mahigit pa ang bilang ng mga prostityut ngayon sa bansa.

Subalit gaano man katindi ang kahirapan, hindi ito sapat na salik para humantong ang prostitusyon sa antas na inabot na nito sa Pilipinas—organizado, napakalaganap at lubhang kapaki-pakinabang sa mga sindikato.

Sa kasaysayan ng Pilipinas, mahigpit na katuwang ng matinding kahirapan ang matagal na pamamalagi rito ng mga base mili-

tar ng US at ang masugid na pagtutulak ng gubyrno ng turismo sa nagiging sistematikong paglaganap ng prostitusyon.

Tinataya na pagsapit ng kalagitnaan ng dekada 1980, ang prostitusyon na lumaganap sa paligid ng dalawang malalaking base militar ng US sa Pilipinas ay nakapagpapasok na ng aabot sa \$500 milyon. Tiyak na isa sa mga dahilan sa likod ng pagtutulak ngayon ng rehimeng Arroyo sa permanenteng presensya ng mga sundalong Amerikano at ng pagpapataas pa ng antas ng interbensiyong militar ng US sa bansa ang daan-daan milyong dolyar na inaasam-asam nitong kikitain ng gubyrno mula sa pag-iibayo ng prostitusyon. Aabot sa 10,000 sundalong Amerikano ang regular na pumapasok sa 22 daungan ng Pilipinas bunga ng Visiting Forces Agreement.

Ipinapain din ng rehimen ang katawan ng kababaihan at mga bata kapalit ng dayuhang salaping hatid ng *sex tourism*.

Sa Olongapo, sa kabila ng pagsasara ng base militar dito, tinatayang aabot pa rin sa 15,000 ang mga prostityut (o 8% ng populasyon). Bukod sa pagsisilbi nila sa mga sundalong Amerikanong sakay

ng mga barkong militar na dumadaong sa tuwi-tuwina sa Subic, regular din nilang parokyano ang iba pang mga turista na British, Irish, Australian, Japanese, Korean at iba pa.

Upisyal na patakaran din ng rehimeng Arroyo na ipagtulakan ang kababaihan na mangibangbansa bilang mga *entertainer* sa Japan kapalit din ng daan-daan milyong dolyar na remitans. Sa kasalukuyan, may aabot sa 180,000 babaeng *entertainer* sa Japan na nagpapadala taun-taun ng hanggang \$200 milyon na remitans sa Pilipinas. Marami sa kanila ang nauuwi sa prostitusyon at iba pang pang-aabusong sekswal sa kamay ng kriminal na sindikatong Yakuza.

Samantala, di pa mabilang sa ngayon ang dami ng biktima ng *cybersex*, o ang pornograpiya at prostitusyon sa internet. Sa pamamagitan ng internet at mga *digital camera* ay ipinapakitang nakikipagtalik o gumagawa ng iba pang kalaswaan ang kababaihan o mga bata para panoorin ng mga kliyente nila. Dahil din sa iba pang makabagong teknolohiya tulad ng *cellphone*, mas madali nang gumawa at magpalaganap ng pornograpiya at mas mahirap na ring hulihin ang mga gumagawa nito.

AB

Mga batang ibinubugaw

Isa sa bawat apat na prostityut sa Pilipinas ay bata. Tinatayang mula 100,000 hanggang mahigit 200,000 ang mga batang prostityut ngayon sa Pilipinas. Sa katunayan, mula pa noong 1998 ay pang-apat na ang Pilipinas sa siyam na bansang may pinakamaraming batang ibinubugaw sa buong mundo. Sa Asia, kasunod lamang ng India at Thailand ang Pilipinas sa mga bansang may pinakamaraming batang ibinubugaw.

Pinakamakapal ang konsentrasyon ng mga batang ibinubugaw sa bansa sa Metro Manila, Angeles City, Puerto Galera sa Mindoro at sa mga lunsod ng Davao at Cebu. Sa Angeles City, sinasabing aabot sa 75% ng mga prostityut sa *red light district* nito ay mga bata.

Lumabas sa isang pag-aaral ng Unicef noong 1984 na may pitong prubinsya sa Pilipinas na may mga sindikatong nagbubugaw ng mga bata. Noong 1997 ay 37 lalawigan na ang mayroon nito. Tiyak na mas lumawak pa ang mga sindikatong ito mula noon.

Matapos maibsan ang laganap na prostitusyon ng mga babaeng nasa edad bunga ng pagpapataksik sa mga base militar ng US noong 1991, nag-ibayo naman ang pangbibiktima sa mga bata. Salik dito ang laganap na turing ng bulok na lipunan sa mga bata bilang mga nilalang na walang mga karapatan. Isa pa ring salik ang takot ng maraming kliyente sa pagkalat ng HIV/AIDS, kaya ang hanap nila ay mga batang birhen.

Ayon kay Fr. Shay Cullen, isang Irish na paring nangangasiwa sa isang proyektong nangangalaga sa kapakanan ng mga *child prostitute*, ang pagbubugaw ng mga bata ang pinakasukdulan na ng pagsasamantala. "Ilang siglo nang ginagamit ng mga dayuhan ang hilaw na materyales ng mahihirap na bansa," aniya, "subalit ngayon ay sinasamantala na rin nila ang mga katawan ng mga bata."

AB

Huwad na reporma sa lupa ng gubyrerno, inutil

Habang lumalaon, lalong malinaw na nakikita ang pagiging huwad ng Comprehensive Agrarian Reform Program (CARP) ng reaksyunaryong estado. Matapos ang 17 taon, ang mga magsasaka ay wala pa ring lupa at naghihikahos pa rin, kabilang na yaong umano'y benepisyaryo ng programa ng gubyrerno.

Makikita sa mismong pag-aaral ng Department of Land Reform (DLR) nitong Abril na huwad, inutil at walang kinahinatnan ang CARP sa layuning palayain ang mga magsasaka mula sa kahirapan at pyudal na pagsasamantala.

Kung titingnan ang estadistika ng DLR, sa ilalim ng CARP ay makikitang patuloy na dumausdos ang kita ng mga magsasakang nakapailalim sa programa. Mula 1990 hanggang 2000, bumagsak nang 8.9% ang kinikita ng mga magsasakang saklaw ng CARP. Ang kita nila, sa tantya ng DLR, ay aabot lamang sa ₱66,000 kada taon. Kalahati lamang nito ang mula sa produksyong agrikultural.

Kung paniniwalaan ang DLR, mula nang ipatupad ang CARP, aabot na sa 3.5 milyong ektarya ang naipamahagi ng gubyrerno. Walumpu't dalawang porsyento (82%) umano ito ng target na 4.3 milyong ektarya. Pero sa katunayan, katulad ng paulit-ulit na idinidiin ng mga magsasaka ay kalakhan ng sinasabing naipamahaging lupain ay mga pampublikong lupain na malaon na nilang sinasaka at pinauunlad. Ang totoo, aabot lamang sa 1.5 milyong ektarya—maliit na bahagi lamang ng kabuuang pribadong lupain—ang ipinailalim sa CARP. Walumpung porsyento (80%) nito ay mga niyugan, 15% mga tubuhan at 5% mga komersyal na sakahan.

Nananatiling hawak ng malalaking panginoong maylupa ang daan-daang ektaryang mga lupain kung saan dumaranas ng malupit na pagsasamantala at paghihirap ang masang magsasaka. Ginamit nila ang samu't saring mga probisyon ng batas sa reporma sa lupa upang mapanatili nila ang kanilang kontrol sa kanilang pyudal na propyedad.

Kabilang dito ang iskemang "*stock distribution option*" ng CARP kung saan mga sapi ng korporasyon at hindi lupa ang di-umano'y ipinamahagi ng mga panginoong maylupa. Ito ang isa sa mga pangunahing patakaran na ginamit upang panatilihin

"Inutil...", *sundan sa pahina 10*

US, numero unong lumalabag sa karapatang-tao

Nagsampa ng reklamo ang US sa United Nations Commission on Human Rights (UNCHR) nitong Marso para imbestigahan ang mga paglabag umano ng Cuba sa karapatang-tao at igiit ang pagpapahintulot sa mga upi-syal ng UN na bisitahin ang mga kulungan sa bansa.

Mariing kinundena ng Cuba ang hakbang ng US. Anito, walang karapatan ang US dahil sa mabangis nitong rekord sa Iraq, Afghanistan, at Guantanamo sa Cuba at sa lahat ng sulok ng daigdig. Kung tu-tuusin, anito, ang US ang dapat imbestigahan dahil walang taning nitong ibinibilanggo ang mga suspek na dumaranas ng tortyur at iba pang pagmamaltrato sa mismong mga kulungan nito sa Camp X-ray sa Guantanamo. Bukod rito, ilang taon nang nagpapatay ng embargo ang US sa Cuba, pinipigil ang mga Cubanong nasa US na magpadala ng pera sa mga kamag-anak nila o dumalaw man lamang. Marami ring restriksyon sa mga mamamayan ng US na gustong bumisita sa Cuba para samantalahin ang

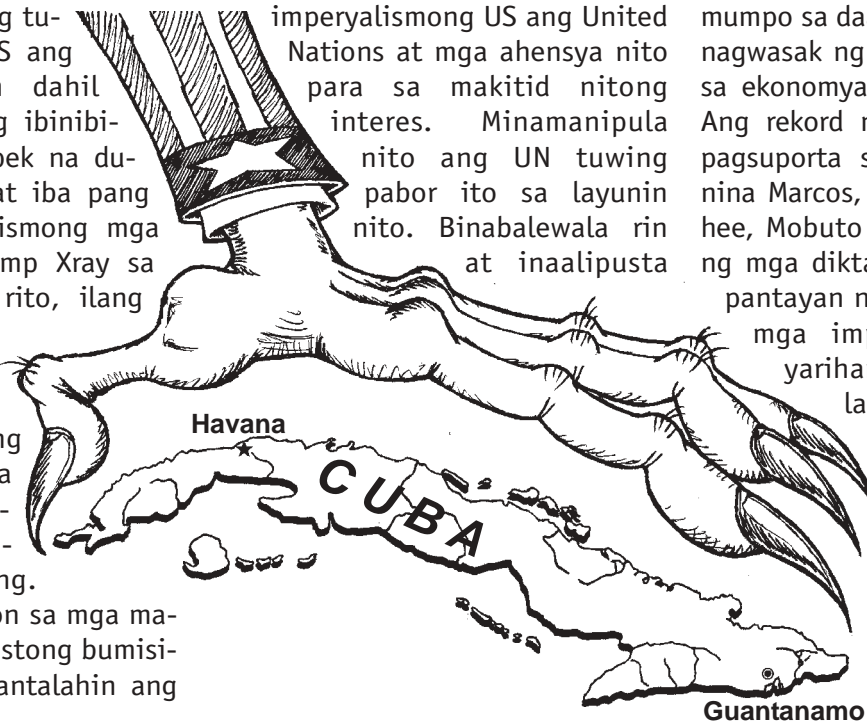
murang gamot at pagpapagamot doon o simpleng magturista. Binabaso rin ng US ang mga alyadong bansa ng Cuba para suportahan ang resolusyon sa UN kapalit ng ayudang pondo.

Sa kaugnay na balita, binatikos din ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP) ang US dahil sa anito'y paggamit ng US sa United Nations para mang-intriga at magmanioobra laban sa Cuba. Ayon sa NDFP, salit-salit na ginagamit at inaabuso ng imperyalismong US ang United Nations at mga ahensya nito para sa makitid nitong interes. Minamanipula nito ang UN tuwing pabor ito sa layunin nito. Binabalewala rin at inaalipusta

nito ang UN tuwing hindi ito umaayon sa US.

Sukdulang kaipokritohan para sa US na husgahan ang rekord sa karapatang-tao ng ibang mga bansa, anang NDFP. Ang imperyalismong US ang Numero Unong mandarambong, tagapaglunsad ng agresyon, terorista at pinakamatinding lumalabag sa karapatang-tao.

Ang mga gerang agresyon at pananakop nito sa Afghanistan, Yugoslavia at Iraq ay pumatay at lumumpo sa daan-daang libong katao, nagwasak ng mga syudad at sumira sa ekonomya ng mga bansang ito. Ang rekord nito sa pagluluklok at pagsuporta sa mga diktador gaya nina Marcos, Pinochet, Park Chung-hee, Mobuto at isang buong hanay ng mga diktador militar ay di mapantayan ng alinman sa iba pang mga imperyalistang kapang-yarihan. Ang lantarang paglabag nito sa karapatang-tao at pandaigdigang makataong batas sa Guantanamo at Abu Ghraib ay tumpak na kinukundena ng internasyunal na komunidad, anang NDFP. **AB**

"Inutil...", mula sa pahina 10

ang malawak na pag-aari ng mga Cojuangco sa Hacienda Luisita; at isa sa mga pangunahing patakarang nilalabanan ng mga manggagawang bukid roon. Ipina-nawagan nila ang pagpapawalam-bisa nito at ang tuwirang pamamahagi ng lupa sa mga magsasaka. Bunga ng kanilang maigting na paglaban, naobligang ngayon ang DLR na ipailalim sa rebyu ang 13

kaso ng SDO.

Mas masahol pa, karamihan sa mga lupaing umano'y ipinamahagi na ay binawi o kasalukuyang binabawi sa pamamagitan ng kanse-lasyon ng mga CLOA (Certificate of Land Ownership Award), EP (Emancipation Patent) at CLT (*certificate of land transfer*, mula pa sa programa ng repormang agraryo ni Marcos) dahil sa

kabiguang hulugan ang mga ito. Noong 2000, ayon sa di kumple-tong datos ng DLR, nakansela na ang 1,892 EP at CLOA na sumasak-law sa 375,000 ektaryang lupain. Ngunit sa ibang pag-aaral, noong 1999 pa lamang, makikitang aabot na sa 32,598 EP at CLOA ang kinansela. Tiyak na mas mala-ki pa sa bilang na ito ang aktwal na kinansela ng gubyerno. **AB**

Usapang pangkapayapaan ng GRP at MILF, sinasabotahe ng US

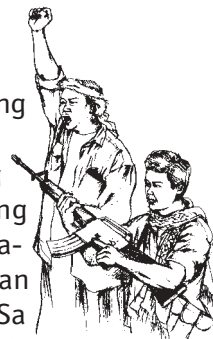
INULAN ng batikos ang US nang lantaran itong manghimasok at tangkain nitong isabotahe ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng Gubyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP) at ng Moro Islamic Liberation Front (MILF) sa pamamagitan ng sunud-sunod na pahayag ng iba't ibang upisyal ng US laban sa MILF.

Nauna nang magbabala noong Marso 11 si Joseph Mussomeli, *charge d'affaires* ng US embassy, na maaari umanong magaya sa Afghanistan ang Mindanao dahil sa nababalitang pagsasanay dito ng mga terorista. Ipinahayag ito ni Mussomeli isang linggo bago ang

nakatakda ng usapan ng GRP at MILF sa Malaysia. Nito namang Marso 29, sinabi ni US Assistant Secretary of State Christopher Hill na pinaplano nang ibilang ng US State Department ang MILF sa listahan ng mga terorista dahil sa pakikipag-ugnayan umano nito sa Jemaah Islamiyah. Ginatungan naman ito kinabukasan ni Adm. William Fallon, kumander ng US Pacific Command, na nagsabing mayroon nga raw ugnayan ang dalawang organisasyon.

Dahil sa gayong lantarang panghihimasok, nanawagan ang Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) sa MILF na magbantay laban

sa pagtatangka ng US na makialam at ipwersa ang pagbabasura ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng MILF at GRP. Sa isang pahayag, tinawag ni Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng PKP, na "*political blackmail*" ang pasaring ng US na ibibilang sa listahan nito ng mga terorista ang MILF. Ani Ka Roger, pagtatangka ito ng US na pilitin ang MILF na sumurender sa GRP at kung hindi'y babansagan itong terorista at maibabasura ang negosasyon.

Programang Cuba sa HIV/AIDS, pinuri ng UN at Harvard

KAHANGA-HANGA ang rekord ng Cuba sa sektor ng kalusugan. Nangunguna ito sa pananaliksik sa pagsugpo ng mga sakit at nangunguna rin sa pagbibigay ng mura kundi man libreng pagpapagamot. Ilan sa tampok na inabot na nito sa sektor ang pagsugpo ng *polio* (noong 1962 ang huling naitalang kaso, ayon sa World Health Organization); nakalikha sila ng gamot para sa kanser sa ulo at leeg; nakalikha ng mura at *synthetic* na bakuna sa *meningitis B* na sanhi ng pagkamatay ng maraming bata sa mundo; bakuna sa *haemophilus influenza type B* na nagdudulot ng *meningitis*; at marami pang impeksyon.

Mababa rin ang insidente ng TB at kolera. Bukod rito, nagpapadala ang Cuba ng mga propesyunal sa kalusugan gaya ng mga doktor at

nars sa ibang alyadong bansa para magbigay ng libreng treyning at serbisyo. Ipinagbibili ng Cuba ang mga gamot sa ibang bansa nang murang-murang at mahigit nang 40 bansa ang nakikinabang sa mga ito, gaya ng Mexico, China, Iran at India. Ang pinakahuling breyktro nila sa medisina ang umani ulit ng papuri—ang pagkontrol sa paglaganap ng HIV/AIDS.

Sa isang internasyunal na kumperensya ng mga mananaliksik sa medisina hinggil sa HIV/AIDS na inisponsor ng Harvard University School of Medicine ng US; Caribbean Community Alliance Against HIV/AIDS (PANCAP); Cuban Pedro Kourí Institute of Tropical Medicine (IPK), at Rockefeller Foundation noong March 28-29, pinuri nila ang mga tagumpay ng Cuba sa pagkontrol sa paglaganap ng HIV/AIDS. Ang Cuba ang may pinakamamabang tantos ng pagkalat ng HIV/AIDS (0.05%) dahil sa mahusay nitong

sistema ng kalusugan at sa atensiyong ibinibigay nito sa mga sakit gaya ng HIV, sa kabila ng mataas na tantos ng paglaganap ng kaso ng sakit na ito sa Caribbean (2.3%). Dahil dito, ang UN System in Cuba na tumutulong sa pananaliksik tungkol sa HIV/AIDS ang tinatayang magiging sentro ng isang alyansa sa medisina upang pabilisin ang mga pagsisikap na masugpo ang sakit, batay na rin sa itinakda ng Millennium Development Goals (MDG) ng UN.

Iginiit ng Cuba na hindi masusugpo ang mga mabilis kumalat na nakamamatay na sakit gaya ng HIV/AIDS kung hindi magkakaroon ng pampulitikang kapasyahan ang gubyerno na magbigay ng mahusay, maagap at mura kundi man libreng pagpapagamot. Nag-aambag ang mga institusyon sa US gaya ng MacArthur Foundation, Rockefeller Foundation, at Harvard University sa pondong pananaliksik ng Cuba.